ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

КОМПАРТІЯ ЗАКЛИКАЄ ДОПОМАГАТИ СТРАЙКУЮЧИМ РОБІТНИКАМ.

(Продовження з 1-ої сторони.)

де буде заснована організація безробітних з метою боротися за їхні домагання.

Тов. Гарві Морфі, третій промовець, росказує про страйк лісових робітників в Онтеріо. Він каже, що страйк в окрузі Тондер Бей не є ізольований, але є одним у хвилі страйків по цілій Канаді. Недавно був страйк у Гемилтоні, де робітники боролися проти 50 проц. знижки платні. За ними вийшли робітники коло Порт Артур, бо боси рішили зірвати платню з 5 доларів за подвійний корт на 4 долари. Робітники знали, що є безробіття в Вінніпегу та інших містах, але вийшли на страйк, бо не було виходу. Страйк скоро поширився. Настрій робітників бойовий. Боси уживають всіх способів, щоб страйк розбити. Вони спроваджують страйколомів, але страйкері переконують їх і більшість з них вертає назад. Страйкері пікетують цілий страйковий район — 70 миль довгий і 40 широкий — що їм приходиться робити серед великих труднощів. Провінціональна поліція арештує пікетчиків під різними фальшивими претекстами, як "волоцтитство", "заколочення спокою" і т. п. На страйку є робітники всіх народностей. Юнія, що керує страйком, має за собою всіх робітників. Не можна допустити до програння страйку, бо збільшиться нужда робітників і вся боротьба минулих років піде на марне. З Вінніпегу не треба допускати скебів, а треба переконувати робітників у бюрах праці, щоб не їхали до роботи. Страйкерам треба дати фінансову допомогу.

Тов. І. Навізівський, який промовляв останній, зазначує, що цей мітінг скликала Комуністична Партія, яка не лише в часі виборів, але кожного дня бореться за інтереси робітничої кляси. Перед нами два головні завдання — боротьба з капіталізмом, що спричинив безробіття, й боротьба за кращий кусок хліба для робітників. Це треба звязати з боротьбою лісових робітників. Всіми силами треба їм допомогти виграти страйк, а також треба організувати безробітних. Треба агітувати між українськими, польськими й чеськими робітниками, яких висилають до ліса, та переконати їх, щоб не їхали туди. Закликає безробітних, щоб прийшли на організаційний мітінг у партійній кватирі, де буде започаткована організація безробітних на цілу Канаду.

Після промови тов. Навізівського голова заапелював до присутніх, щоб допомогли страйкерам в Онтеріо, складаючи свої датки при дверях. На цім мітінг закінчився.

ВЖИВАЮТЬ ІМІГРАНТІВ ДО РОЗБИТТЯ СТРАЙКУ ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ.

Їдучи вулицею в Содбори, Онт., я поглянув у вікно, де був напис: "Потрібно велику кількість лісових робітників, платня від 60 до 80 доларів місячно і харчі".

Це в мене викликало надзвичайне зацікавлення. Знаю ж з досвіду, що навіть робітник-майнер згаданої платні не може одержати в майні, оплативши всі свої розходи. До того ж робітники в околиці Порт Артур страйкують з домаганням лише 50 доларів місячно, а тут тобі якась благодійна компанія платить аж 60 доларів на місяць. Кінець-кінців я таки зацікавився тією платнею, що рішив розвідати.

Я зайшов до офісу і спитав, чи то правда, що бюро праці висилає робітників на роботу в ліси за таку "високу" платню?

Агент бюра праці насамперед спитав мене, чи я є імігрант і чи довго в Канаді?

Я, довго-не надумуючись, відповів, що імігрант (хоч я ним не є). Дальше я спитав його, куди саме посилає до праці?

Він побачив, що я зацікавлений в так "високій" платні, відповів, що в Порт-Артурський дистрікт, а там, каже, тобі призначать, на яку кемпу ти підеш працювати.

Я зараз доглупився в чому річ і сказав йому, що в згаданій околиці страйкують, домагаючись лише 50 доларів на місяць, а тут аж 60 пропонують. Агент відповів, що, коли я хочу їхати, то гаразд, але дискутувати справу платні і страйку немає потреби, бо його це нічого не обходить.

Отак стараються власники лісових індустрій на спілку з агентами бюра праці розбити страйк лісових робітників. Їм краще дати скебам по $60.00 місячно, ніж тим, що домагаються $50.00.

Щоби це в них пішло благополучно, вони стараються вжити новоприбувших до Канади імігрантів. Вони знають, що тих, які можуть володіти англійською мовою хоч трохи, не легко затуманити. Робітник-імігрант, який побув деякий час в Канаді, вже мав нагоду пізнати добродійність канадійської "демократії" і його вже не одурити ні застрашити.

Це повинно послужити пересторогою для содборських робітників і інших місцевостей, а тимбільше для новоприбувших імігрантів.

Товариші, робітники! Під ніякою пору ніде не платять такої платні, як згадано на лісових роботах. А коли б платили, то робітники порт-артурського округа не страйкували б за пятдесять-доларовою платнею місячно.

Робітники Содбор! Ви повинні задемонструвати свою солідарність з порт-артурськими страйкерами і тим допомогти виграти їм страйк.

Д. Б.

Содбори, Онт.

СПІШИМО З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКЕРАМ.

На заклик у пресі, щоб помогти страйкуючим у Гемилтоні, дня 13 жовтня скликано спільний мітінг всіх українських робітничих організацій у Брентфорд, Онт., на якім то започатковано кампанію помочі для страйкуючих. На цім мітінгу зібрано $14.50, які зараз вислано на руки страйкового комітету, а також написано листа, щоб прислали нам листи для дальшої збірки.

На цім мітінгу вибрано комітет, який мав занятися збіркою хата-в-хату. По одержанню листів наш комітет взявся за працю, хоч правда, що не цілий комітет працював щиро. Деякі члени не доцінювють ще так важної справи, як допомога голодуючим, збуваючи це тим, "що то всі там піяки і картограї, наколи вони не мають на стільки заощаджених грошей, щоби їм вистарчило на прожиття на такий короткий час".

Однак не всі члени так дивляться на цю справу. Більшість з комітету працювали щиро і не надали духом навіть тоді, коли їм приходилось з багатьох хат вертатися з нічим.

Таких випадків найбільше траплялося між англійськими робітниками, помимо цього, що всі вони працюють і то за добру платню. Робітники інших національностей вже ставляться до цієї справи зовсім інакше, хоч правда, що також не всі. Багато польських робітників з нашої місцевости пішли були до Гемилтону за страйколомів, через яких до страйкерам не вдалось вповні виграти страйку. І хоч страйк відкликаний, то зібрані гроші ми вислали до новозорганізованої юнії, яка тепер мусить помагати цим робітникам, яких компанія не приняла до роботи і до цього поставила їх всіх на чорну листу тільки за це, що вони домагалися для себе і других більшого куска хліба.

Вище згаданий комітет у нашій місцевости і у Сімко Онт., зібрав і вислав страйкерам у Гемилтоні всіх разом $44.60.

Від імени голодуючих страйкерів, складаю всім жертводавцям щиру подяку.

Брентфорд, Онт. *Безробітний.*

СЕКЦІЙНІ ФОРМАНИ ДІСТАЛИ НАДГОРОДИ.

Щоби встановити ще більший спід-ап систем на залізниці, щоби зробити своїх форманів ще більше льояльними та покірними рабами для капіталістів, сіпіарська компанія своїми штучками почала давати грошеві надгороди тим секційним форманам, які обробили найлішне ці секції, де вони працюють.

Ці надгороди розподілено на чотири части. Форман, обробивши секцію першої кляси, дістав $100.00 надгороди, другий за ним дістав $50.00; трєті по $25.00, а четверті по $10.00. Цих послідних є найбільше. В самій Британ Коломбії один форман дістав $50.00, чотирьох по $25.00 а чотирнацять по $10.00. Решта форманів не дістали нічого, хоч вони також як немудрий за своєю тінню, ганяли в роботі робітників з наміром дістати надгороду.

Коли взяти на увагу, що на сіпіарській залізниці в Канаді находиться кількаєсят тисяч секцій, то зрозумію вам, скільки робітників мусіли працювати в перегонах одного формана проти другого. Діставши цих кілька доларів, форманн виносять себе понад усе, а інші вже заздалегідь готовляться до поліпшення своєї секції на слідуюче літо, в той самий час, коли тисячі робітників, що працювали через ціле літо на екстра ґенках та секціях по 30 ц. на годину по 12 годин денно, находяться зараз в містах без праці та жадного засобу до життя. Але капіталістів безробіття не обходить, їхні пляни вдалися, робітників використано.

Венкувер, Б. К. *Карий.*

ЩЕ РАЗ ПРО ВИБОРИ В ОНТЕРІО.

Не думав я вже більше писати про вибори цего року в Онтеріо, але підчас виборів я дістав більше переконання, що ще є дуже багато темної сили, якій можна закласти буржуазне кільце в ніс і тягати її, куди хто схоче.

Чув я ще в старому краю, як то вибирали послів, або як ковбасами годували та горілкою частували українських виборців ріжні панські посіпаки, лиш аби добитися до теплого крісла. Так це було в старім краю. Там робітник і селянин був дуже поневолений, не мав науки, не мав своєї дійсної робітничої газети, що викривала б усі буржуазні шахрайства.

Але тут таки трохи інакше. Робітники мають свого вчителя "У.Р.В.", який всі свої сили віддає, щоб освідомити українських робітників в Канаді. Цего вже ніхто негодеї заперечити, що не так. І тому я уважаю, що українські робітники повинні бути багато поступовіші, як були наші батьки в старому краю. Але, нажаль, хочу сказати, що деякі робітники ще не пішли ані на один крок вперед.

Я говорю тільки про деяких тіммінських, українських лібералів. Вони так щиро працювали в користь лібералів, що не тільки голосували на них, але й бігали по хатах та пробували найти таких як вони, щоб віддали голос на їхніх лібералів. Чи здобули вони голоси в такий спосіб, я не знаю. Але були випадки, що наших лібералів виганяли з хати і казали їм: "Ми, як схочемо голосувати, так самі знаємо, де двері отвираються".

І що ж заставило отих робітників так щиро працювати в користь буржуазних кандидатів? Думав я, що вони може їх розуміють хоч трохи. Та я переконався, що нічого вони не розбираються в тих кандидатах. Питався я одного з наших "лібералів", аби розказав мені, дещо про ліберальну партію. А він мені каже: "Ліберали це є люди, що борються за робітників, а консерватн це є оборонці мільйонерів". Коли-ж я сказав йому, що ліберальна партія складається з мільйонерів таксамо як консервативна, лиш ліберальна має може зо два мільйонери менше у своїй партії як консервативна, наш ліберал стиснув плечима, і каже: — Треба спробувати, може часом буде й добре, як ліберали вийдуть.

І тут я переконався, що робітник через свою несвідомість стає самий собі ворогом і в той сам час шкодить усій робітничій клясі взагалі. Таким то робітникам буржуазні кандидати закладають кільце в ніс і тягають їх, куди їм захочеться вчасі виборів, лиш аби їх використати. Такі несвідомі робітники стають буржуазним, оборончим знаряддям вчасі виборів і несвідомо лізуть там, куди їм не слід лізти. А вже час, щоби ми, робітники, зрозуміли вже раз, що яка б то партія не була, ліберальна чи консервативна, обі вони є оборонцями буржуазії тому, що вони є самі буржуазними. Робітники повинні освідомляти себе, читати робітничу газету як "У.Р.В.", "Воркера", що є боєвим органом К.П.К. і прочі робітничі газети та журнали, що є дійсними оборонцями робітничої кляси. І тоді тільки робітник зможе розбиратися, що за ріжниця є між лібералами а консерватами, коли буде добре студіювати робітничу пресу.

Робкор.

Тіммінс, Онт.

В ДВАКАЦЯТІ РОКОВИНИ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Дня 7 листопада робітники Содбори, Онт., святкували 12 роковини Жовтневої пролетарської революції концерт-мітінгом. Програма концерту була багата. Складалася з три мандолінової діточої орхестри, народніх танків і гри фінляндської скрипкової й дутої орхестри, як також хор відспівав "Інтернаціонал".

Головою концерт-мітінгу був тов. Білінський. Перед отворенням концерту т. Білінський пояснив присутним ціль святкування, закінчуючи свою промову окликом: "Хай живе Радянський Союз!" Опісля виступали товариші з привітами від братніх робітничих організацій: т. Фарбі з Торонта від Л. К.М., т-ка Ніл від Фінляндської Робітничої Жіночої Секції, а також виступали промовці від К. П.К. і ТУРФДім, пояснюючи ціль і завдання робітничих організацій та значіння Жовтневої революції й що вона принесла працюючим усього світу.

На останку забрав слово товариш з Конїстону, Онт., який пояснив присутним про визиск робітників по цілому світі, про боротьбу капіталістів за ринки збуту, про загрозу війни, про боротьбу комуністичної партії по цілому світі за визволення робітників від капіталістичного ярма, про працю і здобутки Радянського Союзу. "Хай живе і розвивається Радянський Союз!" — тим окликом закінчив товариш свою промову.

Содбори, Онт. *Присутний.*

АНГЛІЙСЬКА ГАЗЕТА ПРО УКРАЇНСЬКІ РАДЯНСЬКІ ФІЛЬМИ.

Англійська газета "The Sault Saint Marie Star" з 15. листопада 1929 року вмістила велику рецензію на українські радянські фільми, що їх спровадив ЦВК ТУРФДім з України і які зараз показуються по східній Канаді — "Тарас Трясило" и "Микола Джеря". Ниже подаємо ту рецензію в цілости в англійській мові.

UKRAINIAN FILM "TARAS TRIASSYLO" DRAWS BIG CROWD

400 of Soo Colony Enjoyed Gripping Picture of Their Homeland

Some 400 of the Saulte's 1,500 citizens of the Ukrainian race crowded the Ukrainian Hall on Goulais Avenue last evening to see the motion picture "Taras Triassylo", one of 10 films made in Ukrainia which are now being shown on this continent.

The film, based on an incident in the history of the Ukrainian people in the early days of the seventeenth century, gives a vivid picture of the life of those days in that region and tells a thrilling tale of a serf who became a leader of the Cossacks, those famous warriors whose deeds have become one of the traditions of the human race, whether of Ukrainian origin or not. The story relates the history of a Cossack revolt against the Polish Kingdom.

The picture will compare favorably with most of those seen in this country. It is not, of course, a "talkie", having been made before the sound pictures were developed, but it is an excellent example of the silent drama, both from the standpoint of acting and of direction, and it gave a feeling of realism that is lacking, naturally, from "Russian" films made at Hollywood.

It was an interesting scene in the Ukrainian Hall. Old and young were there, and to the former these scenes of a former day and the pictures of the countryside recalled a Ukrainia which was not so greatly different from the country of their youth, while to the latter, many of whom were born here, it gave glimpses of the history of the race from which they sprung. There were young girls in the hall, who dressed in the snappiest dress of this country and this day, looked with interest and even surprise on the picturesque costumes of the homeland of three centuries ago, which persist in some measure even now, and there were young men in the conventional garb of the Sault, who were given a view of what their ancestors wore. The customs of the country, too, became something more than a grandfather's tale or the cold story of a printed page. There were frequent applause.

The picture is one of several being shown through Canada under the auspices of the Ukrainian Labor and Farmer Temple Association, and will be repeated this afternoon, while this evening another film "Mykola Djeria", the story of a serf, will be shown. In addition a news film depicting the tenth convention of the association in Winnipeg last January was put on, which included views of the orphanage and the home for the aged operated by the association, two fine buildings just outside Winnipeg. Travelling with the picture is Mr. Ivan Stockaliuk, an official of the organization, and the operator is Mr. Michaylo Kasian.

There are two branches of this association in the Sault, one being centered in Bay View and one in the section near Hudson Street, and at present one school where the young people may learn their native language and their native music is being operated at 492 Queen Street west, while it is expected that another class will be opened in Bay View shortly. The class which has just started, has about 15 pupils and is held three evenings a week.

Ukrainia, after centuries of subjugation under Imperal Russia, when every effort was made to suppress even its language, is today a free republic inside the Union of Soviet Socialist Republics, with complete control of its internal affairs, and a literature and art is springing into being. One phase of this is the attention being paid to the motion picture and these films were made by the Ukrainian Photokino Company, which is a government monopoly. There is in Ukrainia a population of 35,000,000, with it is estimated another 10,000,000 scattered all over the world, large numbers being in Poland and Roumania. In Canada there are 300,000.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім отримав дві прекрасні фільми з Радянської України п. н. "Тарас Трясило" і "Микола Джеря". Фільми ці демонструвалися через чотири місяці по західній Канаді, а тепер будуть показуватися в східній Канаді в такому порядку:

ОТТАВА, ОНТ. — В салі "Голивуд Студіо", Бенк стріт і Соммерсет: "Тарас Трясило" — в суботу, 30. листопада; "Микола Джеря" — в понеділок, 2. грудня. Початок в годині 8.30. вечером.

ОШАВА, ОНТ. — В Укр. Роб. Домі: "Тарас Трясило" — в вівторок, 3. грудня; "Микола Джеря" — в середу, 4. грудня. Початок в годині 8.30 вечером.

ТОРОНТО, ОНТ. — В Укр. Роб. Домі: "Тарас Трясило" — в четвер, 5. грудня і в пятницю, 6. грудня; "Микола Джеря" — в суботу, 7. грудня і в понеділок, 9. грудня. Кожна фільма буде показуватися через два вечері. Початок в годині 8.30 вечером.

В кожній місцевости й кожна фільма показується тільки один раз на вечір, тому приходіть на час і кличте своїх знайомих. Не оминіть нагоди побачити дві прекрасні українські радянські історичні фільми.

Дальша подорож буде проголошена в слідуючих числах "Українських Робітничих Вістей". Всі ті місцевости, де нема наших відділів, а бажали би бачити в себе ці прекрасні українські фільми, нехай негайно зголошуються до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім у Вінніпегу, подаючи одночасно, чи є відповідна саля і чи є у ній електрика.

СВЯТКУЙТЕ СЕМУ РІЧНИЦЮ ІСНУВАННЯ У.Р.Д. В ТІММІНС, ОНТ.!

З нагоди семої річниці існування Українського Робітничого Дому в Тіммінс, Онт., відбудеться в Українськім Робітничім Домі

В СУБОТУ, 7. ГРУДНЯ, в годині 8.30 вечером — ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ, на якім буде промовляти тов. Іван Навізівський про росподіл помочі потерпівшим від повені в Східній Галичині і про життя бідних селян в окупованій Польщею Східній Галичині.

В НЕДІЛЮ, 8. ГРУДНЯ, в годині 2. по полудни, відбудеться відчит, який виголосить т. Ів. НАВІЗІВСЬКИЙ. про життя і здобутки робітників і селя Рад. Союзу.

В НЕДІЛЮ, 8. ГРУДНЯ вечером, відсвяткується ВЕЛИКИМ КОНЦЕРТ-МІТІНГОМ сему річницю існування Українського Робітничого Дому в Тіммінс, Онт. На цім святі буде говорити тов. Ів. НАВІЗІВСЬКИЙ про ЗДОБУТКИ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В КАНАДІ, а місцеві промовці роскажуть про працю місцевих робітників і робітниць, які гуртуються при Укр. Роб. Дом.

Кожний робітник і кожна робітниця міста Тіммінс і дооколичних місцевостей повинні прийти громадно відсвяткувати це велике ювілейне свято. Наш відділ ТУРФДім і його Секції кличуть Вас прийти задемонструвати свою клясову солідарність з робітниками цілого світа.